

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 146/2017-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. júla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Mária Badová, s. r. o., Vajanského 1/2765, Žilina, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Mária Badová, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 290/2010, za účasti Okresného súdu Žilina, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 290/2010 porušené boli.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 290/2010 p r i k a z u j e , aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Žilina p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina j e p o v i n n ý [REDAKOVANÉ] uhradiť trovy konania v sume 363,79 € (slovom tristošesťdesiattri eur a sedemdesiatdeväť centov) na účet Advokátskej kancelárie JUDr. Mária Badová, s. r. o., Vajanského 1/2765, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. mája 2016 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Mária Badová, s. r. o., Vajanského 1/2765, Žilina, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Mária Badová, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 290/2010 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľ sa domáha „na Ústavnom súde SR, aby rozhodol o zdĺhavom konaní odporcu v konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Žiline pod č. k. 6C 290/2010...“

Mojím podnetom na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení sa domáham, aby na základe môjho návrhu bolo vydané rozhodnutie o s'ťažnosti mňa navrhovateľa, ktorým namietam porušenie svojich základných práv garantovaných článkom 48 ods. 2. Ústavy SR a článkom 6 ods. 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Sťažovateľ odôvodňuje svoju sťažnosť „nečinnosťou súdu po podaní žalobného návrhu v právnej veci mňa ako žalobcu, proti žalovanej obchodnej spoločnosti v 1. rade [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], o náhradu škody vo výške 44.415,- € s prísl., na jej prejednanie, ktorá je vedená u odporcu, teda na Okresnom súde Žilina č. k. 6 C 290/2010, pričom poukazujem na chronológiu postupu odporcu po podaní žalobného návrhu:

- 30. 12. 2010 bola doručená odporcovi žaloba, ktorou som sa domáhal náhrady škody vo výške 44.415,- € s prísl.,

- 29. 1. 2013 mi bolo doručené uznesenie odporcu 6 C 290/2010-126 zo dňa 10. 1. 2013,

- 1. 3. 2013 mi bolo doručené uznesenie odporcu 6 C 290/2010-145 zo dňa 5. 2. 2013, ktorým súd zamietol môj návrh na prerušenie konania do pridelenia zástupcu Centrom právnej pomoci,

- 4. 3. 2013 mi bolo doručené rozhodnutie Centra právnej pomoci, kancelária Žilina, so sídlom ul. Národná č. 34, 011 01 Žilina, P. O. BOX B10 pod č. k. 751/2013 zo dňa 28. 2. 2013, ktorý mi bol pridelený právny zástupca Centrom právnej pomoci,

- 8. 4. 2013 odporca vytýčil pojednávanie na deň 7. 6. 2013 o 13,00 hod., ktoré bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia znaleckého dokazovania,

- 18. 12. 2013 odporca vytýčil pojednávanie na deň 4. 3. 2014 o 13,00 hod., ktoré bolo odročené na deň 29. 4. 2014 o 13,00 hod.,

- 8. 7. 2014 odporca mi doručil uznesenie č. k. 6 C 290/2010-419 zo dňa 20. 6. 2014, ktorým bol môj návrh na prerušenie konania zamietnutý,

- 30. 3. 2015 mi bolo doručené uznesenie č. k. 6 C 290/2010-473 zo dňa 13. 3. 2015, ktorým bolo nariadené znalecké dokazovanie,

- 8. 4. 2015 som odporcovi doručil moje námietky voči osobe ustanoveného znalca,

- 4. 5. 2015 som do rúk predsedu odporcu doručil podanie označené ako prieťahy v konaniach,

- 8. 6. 2015 odporca mi doručil uznesenie č. k. 6 C 290/2010-486, zo dňa 26. 5. 2015,

- 22. 2. 2016 mi odporca doručil znalecký posudok č. 4/2016 spolu s výzvou zo dňa 18. 2. 2016, aby som sa k jeho obsahu vyjadril,

- 1. 3. 2016 som odporcovi doručil moje vyjadrenie k znaleckému posudku č. 4/2016

████████████████████
- 4. 3. 2016 mi odporca doručil uznesenie č. k. 6 C 290/2010-549, zo dňa 29. 2. 2016, ktorým priznal znalcovi znalečné, pričom podotýkam, že 1. pojednávanie sa konalo po viac ako 2 rokoch 6 mesiacoch a do dnešného dňa súdom nebolo právoplatne rozhodnuté.“.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že poukazom na „chronológiu postupu súdu uvedeného ako odporca, možno bez najmenších pochybností mňa, ako sťažovateľa konštatovať, že tento súd nepostupuje a nepostupoval v zhode so základnými zásadami uvedenými jednak v ust. § 6 Obč. súd. por. a jednak v príslušných ustanoveniach Ústavy SR, teda že došlo k porušeniu mojich práv priznaných mi v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko do dnešného dňa nie je konanie v tejto právnej veci právoplatne skončené. Podľa môjho názoru prvostupňový súd nepostupoval správne najmä pri tom, keď spôsobil priesťahy nenariadením termínu pojednávania a zostal nečinný neprimerane dlhú dobu, teda v podstate 6 rokov.“.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha priznania primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6 000 € a v tejto súvislosti uvádza, že „navrhovaná výška je podľa môjho názoru primeraná ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, pričom podotýkam, že k tejto výške som dospel tak, že za každý rok nečinnosti odporcu je suma 1 000 € primeraná. Mám za to, že vzhľadom na obdobie nečinnosti príslušného súdu, ako i na tú skutočnosť, že vo veci síce boli vykonané pojednávania, avšak doposiaľ nedošlo k právoplatnému skončeniu konania v tejto veci, že v podstate odporca po 6 rokoch nečinnosti po doručení dňa 30. 12. 2010 môjho žalobného návrhu zo dňa 27. 12. 2010, konanie právoplatne neskončil.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti je požadovaná výška finančného zadostučinenia v súlade s ust. § 50 ods. 3. zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení o organizácii Ústavného súdu a o konaní pred ním, a to i vzhľadom k výške vymáhanej istiny a jej príslušenstva, ktoré mi do dnešného dňa neboli uhradené v žalovanej výške.“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„Právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], priznané čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline, pod sp. zn. 6 C 290/2010, aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietahov, bolo porušené.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané zadostučinenie vo výške 6 000 € (slovom: šesťtisíc EUR), ktoré je odporca – Okresný súd Žilina povinný zaplatiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] v lehote dvoch mesiacov od vydania nálezu Ústavného súdu SR.

Okresný súd Žilina je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia [REDAKOVANÉ] na účet právnej zástupkyne založený v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], č. účtu: [REDAKOVANÉ], a to v lehote 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

K sťažnosti sa okresný súd vyjadril prípisom podpredsedníčky okresného súdu z 18. januára 2017 (ďalej len „prípis“), ktorého prílohou bola aj „chronológia úkonov v konaní 6 C 290/2010“ a v ktorom okrem iného uviedol, že „vzhľadom na predmet konania, ktorým je žaloba o náhradu škody vzniknutej neoprávneným užívaním časti nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu možno konštatovať, že typovo spor patrí medzi skutkovo a právne náročné právne veci. Dokazovanie v predmetnej veci je spojené s vykonávaním znaleckého dokazovania znalcom z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, ktoré má nepochybne vplyv na priebeh a dĺžku súdneho konania. Následne po vykonaní znaleckého dokazovania došlo rozhodnutím Okresného súdu Žilina zo dňa 24. 03. 2016 k vyhláseniu konkurzu na majetok žalobcu uznesením č. k. 2 K/21/2015. Na výzvu Okresného súdu Žilina zo dňa 29. 09. 2016 správkyňa konkurznej podstaty úpadcu – žalobcu podaním doručeným súdu dňa 03. 01. 2017 navrhla pokračovať v konaní súdu.“.

Okresný súd v prípise poznamenal, že „procesný postup súdu je do značnej miery ovplyvnený aj nadmerným zaťažením jednotlivých súdnych oddelení Okresného súdu Žilina, pričom aktuálna personálna situácia neumožňuje správe súdu prijať okamžité riešenia.

Pokiaľ Ústavný súd SR vzhľadom na postup Okresného súdu Žilina nedôvodné prietahy v konaní, navrhujem, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi primerané zadostučinenie so zreteľom na povahu uplatňovaného nároku, jeho výšku a možnú ujmu, kedy neistota spôsobená sťažovateľovi postupom súdu by nemala suplovať nároky uplatnené v predmetnom konaní.“.

Okresný súd spolu s prípisom doručil ústavnému súdu aj vyžiadaný súdny spis vedený v napadnutom konaní.

Po predbežnom prerokovaní ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 146/2017 z 2. marca 2017 prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Podpredsedníčka okresného súdu ústavnému súdu prípisom z 20. apríla 2017 oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a uviedla:

„V rámci vyjadrenia Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 01. 2017 k sťažnosti [REDAKOVANÉ], ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 6 C 290/2010, Okresný súd Žilina poukázal na skutkovú a právnu náročnosť prejednávanej veci, dokazovanie spojené s vykonávaním znaleckého posudku znalcom z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, ktoré ovplyvňuje priebeh a dĺžku súdneho konania a s poznámkou, že sudca, ktorý v predmetnej právnej veci koná, sa k ústavnej sťažnosti nevyjadril. Vzhľadom na to, že v lehote určenej ústavným súdom na vyjadrenie sa k sťažnosti zákonný sudca v predmetnej právnej veci čerpal riadnu dovolenku, a preto sa k ústavnej sťažnosti nevyjadril, zákonný sudca využil možnosť dodatočne vyjadriť sa k obsahu ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ] podaním zo dňa 18. 04. 2017, ktoré vyjadrenie v prílohe pripájam.

Zákonný sudca v rámci písomného vyjadrenia k sťažnosti poukázal na jednotlivé procesné úkony sťažovateľa a Okresného súdu Žilina v období od podania žaloby dňa

27. 12. 2010 až do dňa 01. 03. 2013 a uviedol rozhodné skutočnosti, ktoré ovplyvnili celý priebeh a dĺžku súdneho konania, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti v celom rozsahu a v podrobnostiach neuvádza, a ktoré do značnej miery ovplyvnili termín nariadenia prvého pojednávania. Zákonný sudca ďalej konkretizuje jednotlivú chronológiu procesných úkonov súdu a sťažovateľa od mesiaca marec 2013 ku dňu podania vyjadrenia k sťažnosti s tým, že chronológiu procesných úkonov sudca doplnil poukazom na pretrvávajúcu pracovnú zaťaženosť sudcu a ďalšie okolnosti, ktoré ovplyvnili priebeh a frekvenciu jednotlivých procesných úkonov súdu.

Vo väzbe na chronológiu jednotlivých úkonov súdu a procesných strán konštatujem, že celková dĺžka konania zodpovedá náročnosti a zložitosti veci. Po navrátení spisu z Ústavného súdu SR bol vo veci nariadený dňa 02. 03. 2017 termín pojednávania na deň 21. 04. 2017.

Vzhľadom na už uvedené pripojené písomné vyjadrenie zákonného sudcu v predmetnej právnej veci opakovane uvádzam, že postup a frekvencia jednotlivých procesných úkonov zo strany súdu je do značnej miery ovplyvnená zaťaženosťou jednotlivých súdnych oddelení Okresného súdu Žilina, ktorý za daného permanentne pretrvávajúceho nedostatočného personálneho obsadenia súdu nie je ani pri zvýšenom pracovnom úsilí sudcov, vyšších súdnych úradníkov, súdnych tajomníkov a asistentiek objektívne schopný zabezpečiť konanie a rozhodovanie bez akýchkoľvek prieťahov. Proces konania súdu v predmetnej právnej veci tak, ako vyplýva z chronológie jednotlivých procesných úkonov súdu a procesných strán, bol ovplyvnený aj spôsobom využívania prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany stranami sporu a samotným postupom sťažovateľa podávaním zjavne nedôvodných návrhov na prerušenie konania, nereagovaním sťažovateľa na žiadosť znalca zo dňa 14. 12. 2015, ďalej v dôsledku vyhlásené konkurzu na majetok sťažovateľa s účinkami prerušenia konania do podania súhlasu správkyne konkurznej podstaty úpadcu o pokračovanie v konaní na výzvu súdu. Preto žiadam všetky uvedené skutočnosti pri rozhodovaní ústavného súdu zohľadniť.

V ostatnom sa pridrižiam svojho písomného vyjadrenia k sťažnosti zo dňa 18. 01. 2017.“

Zároveň sa zákonný sudca k doterajšej dĺžke napadnutého konania vyjadril takto:

«K sťažnosti [REDAKOVANÉ] zo dňa 02. 05. 2016 podanej na Ústavnom súde SR, ktorou namietal porušenie svojho práva podľa ust. čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru v konaní proti žalovanému [REDAKOVANÉ], o náhradu škody vedenom pod spis. zn.: 6 C/290/2010 (ďalej len „Sťažnosť“), podávam ako zákonný sudca nasledovné stanovisko:

V kontexte tvrdení sťažovateľa uvedených v obsahu jeho Sťažnosti si dovoľím najskôr poukázať na jednotlivé procesné úkony sťažovateľa a Okresného súdu Žilina v období od podania návrhu na začatie konania na Okresnom súde Žilina dňa 27. 12. 2010 až do dňa 01. 03. 2013.

- sťažovateľ (ako žalobca) podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu ([REDAKOVANÉ], advokát) návrh na začatie konania v dotknutej veci na Okresnom súde Žilina dňa 27. 12. 2010, pričom si nesplnil svoju poplatkovú povinnosť podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov;

- z dôvodu nesplnenia poplatkovej povinnosti sťažovateľom v čase jej splatnosti podľa ust. § 8 ods. 1 v spojení s ust. § 5 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. (teda v čase podania návrhu na začatie konania) bol sťažovateľ výzvou zo dňa 11. 01. 2011 (na č. l. 30 spisu) podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania. Túto výzvu prevzal jeho právny zástupca dňa 17. 01. 2011;

- podaním doručeným súdu dňa 24. 01. 2011 (na č. l. 32 spisu) sťažovateľ požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že nemá peňažné prostriedky a ani majetok, ktorý by mohol speňažiť;

- prípisom zo dňa 25. 01. 2011 (na č. l. 33 spisu) bolo zaslané sťažovateľovi tlačivo na oslobodenie od súdnych poplatkov – potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov spolu s výzvou na doručenie vyplneného tlačiva v lehote 7 dní od doručenia prípisu. Prípis bol právnemu zástupcovi žalobcu doručený dňa 28. 01. 2011;

- sťažovateľ doručil súdu vyplnené tlačivo dňa 02. 02. 2011 (na č. l. 34 spisu), pričom bol prípisom zo dňa 06. 05. 2011 (na č. l. 41 spisu) vyzvaný na doplnenie niektorých údajov o jeho príjmových pomeroch. Prípis bol sťažovateľovi doručený dňa 25. 05. 2011;

- sťažovateľ reagoval na prípis podaním doručeným súdu dňa 30. 05. 2011 (na č. l. 43 spisu);

- uznesením č. k. 6 C/290/2010-49 zo dňa 14. 06. 2011 bolo rozhodnuté o návrhu sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov, a to tak, že mu nebolo priznané;

- sťažovateľ podal v lehote na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu odvolanie doručené súdu dňa 01. 07. 2011 (na č. l. 54 spisu);

- podané odvolanie bolo spolu s predkladacou správou zo dňa 04. 07. 2011 doručené na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline ako odvolaciemu súdu dňa 11. 07. 2011 (na č. l. 55 spisu);

- dňa 05. 08. 2011 však sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na súde návrh na nariadenie predbežného opatrenia, pričom ani v tomto prípade si svoju poplatkovú povinnosť nesplnil. Z tohto dôvodu bol prípisom zo dňa 09. 08. 2011 (na č. l. 57 spisu) požiadaný odvolací súd o vrátenie spisu, aby tam mohlo byť o návrhu sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia rozhodnuté v 30-dňovej lehote v súlade s ust. § 75 ods. 4 O. s. p. spis tak bol Okresnému súdu Žilina vrátený dňa 15. 08. 2011 (viď č. l. 60 spisu);

- o návrhu sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia bolo rozhodnuté uznesením č. k. 6 C/290/2010-69 zo dňa 22. 08. 2011 (ktorým bol návrh sťažovateľa zamietnutý) teda v lehote podľa ust. § 75 ods. 4 O. s. p., pričom toto uznesenie bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené dňa 02. 09. 2011. V lehote na podanie odvolania sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podal na súde dňa 09. 09. 2011 proti uzneseniu odvolanie (na č. l. 78 spisu). Spolu s predkladacou správou zo dňa 04. 10. 2011 bol spis doručený opätovne odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaniach sťažovateľa voči uzneseniam č. k. 6 C/290/2010-49 zo dňa 14. 06. 2011 a č. k. 6 C/290/2010-69 zo dňa 22. 08. 2011;

- odvolací súd uznesením č. k. 5 Co/361/2011-90 zo dňa 20. 10. 2011 potvrdil napadnuté uznesenie súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia (na č. l. 49 spisu). Súčasne uznesením č. k. 5 Co/243/2011-97 zo dňa 30. 11. 2011 odvolací súd potvrdil uznesenie súdu, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov sťažovateľovi. Spis sa vrátil Okresnému súdu Žilina z Krajského súdu v Žiline až dňa 08. 02. 2012, pričom nasledujúceho dňa bolo rozhodnutie odvolacieho súdu odoslané na doručenie právnenému zástupcovi sťažovateľa a následne tomuto dňa

13. 02. 2012 doručené. Uznesenie č. k. 6 C/290/2010-49 zo dňa 14. 06. 2011 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov sťažovateľovi tak nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu dňa 13. 02. 2012;

- keďže sťažovateľ ani následne súdny poplatok za návrh na začatie konania nezaplatil, bolo vydané v zmysle ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. uznesenie č. k. 6 C/290/2010-102 zo dňa 13. 03. 2012, ktorým súd konanie zastavil. Sťažovateľ podal v lehote na podanie odvolania na súde dňa 04. 04. 2012 odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania (na č. l. 105 spisu), pričom dňa 10. 04. 2012 uhradil aj súdny poplatok za návrh na začatie konania (záznam o zložení na č. l. 107 spisu). Z tohto dôvodu bolo vydané uznesenie č. k. 6 C/290/2010-108 zo dňa 09. 05. 2012, ktorým podľa ust. § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. súd zrušil uznesenie č. k. 6 C/290/2010-102 zo dňa 13. 03. 2012 o zastavení konania, pričom toto uznesenie zo dňa 09. 05. 2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 01. 06. 2012;

- žalovaný bol uznesením č. k. 6 C/290/2010-113 zo dňa 31. 05. 2012 podľa ust. § 114 ods. 3 O. s. p. vyzvaný na vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám v lehote 15 dní, pričom toto uznesenie spolu s návrhom na začatie konania a jeho prílohami bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 04. 06. 2012;

- právny zástupca žalovaného doručil vyjadrenie žalovaného k návrhu na začatie konania na súd dňa 25. 06. 2012. Tohto dňa mi bol aj spis ako zákonnému sudcovi predložený;

- z dôvodu čerpania dovolenky v letných mesiacoch roku 2012, ako aj z dôvodu môjho pracovného zaťaženia [len pre ilustráciu uvediem, že za obdobie od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2012 mi bolo pridelených na prejednanie a rozhodnutie 986 vecí registra C, pričom spolu s 287 nerozhodnutými vecami ku dňu 01.01.2010, som mal v uvedenom období pridelených na prejednanie a rozhodnutie celkovo 1273 vecí registra C; na uvedený stav som zároveň poukazoval aj v námietkach podľa ust. § 34 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. a upozorneniach podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. zo dňa 30. 09. 2011 (uložené pod 1 SprR/549/2011)], som prvé pojednávanie vo veci po naštudovaní obsahu spisu nariadil dňa 22. 11. 2012 v termíne dňa 18. 01. 2013. Predvolanie na pojednávanie bolo sťažovateľovi doručené riadne do vlastných rúk dňa 10. 12. 2012 a jeho právnomu zástupcovi dňa 03. 12. 2012 (doručenky na č. l. 117 spisu); právny zástupca sťažovateľa

po nariadení termínu pojednávania vypovedal sťažovateľovi plnomocenstvo, čo oznámil právny zástupca sťažovateľa podaním doručeným súdu dňa 12. 12. 2012 (na č. l. 120 spisu).

- následne sťažovateľ podal na súde dňa 27. 12. 2012 návrh na prerušenie konania (na č. l. 123 spisu) s odôvodnením, že na základe návrhu žalovaného v inom konaní vedenom pod spis. zn. 6 C/8/2005 bolo vydané súdom uznesenie č. k. 6 C/8/2005-505, ktorým bolo nariadené znalecké dokazovanie – vypracovanie geometrického plánu. Podľa sťažovateľa bol tento dôkaz vhodný aj na vykonanie v dotknutej veci vedenej pod spis. zn. 6 C/290/2010, pričom tak sťažovateľ tak navrhol konanie prerušiť do predloženia geometrického plánu, resp. do zápisu parciel z tohto geometrického plánu do katastra nehnuteľností, (podotýkam, že v tomto čase som čerpal dovolenku);

- po ukončení čerpania mojej dovolenky bolo vydané dňa 10. 01. 2013 uznesenie č. k. 6 C/290/2010-126, ktorým bol podľa ust. § 43 ods. 1 O. s. p. vyzvaný sťažovateľ na odstránenie väd návrhu na prerušenie konania s poučením podľa ust. § 43 ods. 1 O. s. p., že ak v určenej lehote neodstráni vady tohto návrhu, súd naň prihliadať nebude. Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi dňa 29. 01. 2013 (viď doručienka na č. l. 127 spisu);

- dňa 18. 01. 2013 sa konalo prvé pojednávanie vo veci, na ktoré sa sťažovateľ bez akéhokoľvek ospravedlnenia neustanovil. Na pojednávanie sa ustanovil právny zástupca žalovaného. Vzhľadom k tomu, že výzvu na odstránenie väd návrhu na prerušenie konania prevzal sťažovateľ až dňa 29. 01. 2013 (t. j. až po pojednávaní) a teda o tomto návrhu na prerušenie konania nemohlo byť do začiatku pojednávania dňa 18. 01. 2013 právoplatne rozhodnuté [keďže voči rozhodnutiu o prerušení konania bolo prípustné odvolanie podľa ust. § 202 ods. 3 písm. o) O. s. p.], pojednávanie dňa 18. 01. 2013 muselo byť odročené bez prejednávania veci, a to na neurčito, keďže dňa 18. 01. 2013 nebolo známe, či sťažovateľ vady svojho návrhu na prerušenie konania odstráni, alebo nie.

- dňa 22. 01. 2013 sťažovateľ podal na súde ďalší návrh na prerušenie konania (na č. l. 139 spisu), a to do pridelenia zástupcu Centrom právnej pomoci. Uznesením č. k. 6 C/290/2010-145 zo dňa 05. 02. 2013 bol tento návrh sťažovateľa na prerušenie konania zamietnutý, pričom uznesenie bolo sťažovateľovi doručené dňa 01. 03. 2013.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súpisu úkonov súdu, ako aj úkonov sťažovateľa, si dovoľím tvrdiť, že sťažovateľ v podanej Sťažnosti účelovo zavádza Ústavný súd SR, ak v nej produkuje tvrdenie o takej chronológii postupu Okresného súdu Žilina,

že po podaní návrhu na začatie konania na Okresnom súde Žilina dňa 30. 12. 2010 mu bolo až dňa 29. 01. 2013 doručené uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 6 C/290/2010-126 zo dňa 10. 01. 2013, resp., že dňa 01. 03. 2013 mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 6 C/290/2010-145 zo dňa 05. 02. 2013, čím sa snaží navodiť dojem, že Okresný súd Žilina bol v konaní absolútne nečinný viac ako dva roky. Sťažovateľ tak účelovo zamlčal Ústavnému súdu SR celý rad úkonov Okresného súdu Žilina, vrátane rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, rozhodnutia súdu o neoslobodení sťažovateľa od súdnych poplatkov, rozhodnutia súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania, rozhodnutia o zrušení tohto rozhodnutia a v neposlednom rade nariadenie pojednávania v termíne dňa 18. 01. 2013. Rovnako si dovoľím uviesť, že nariadenie prvého pojednávania vo veci v termíne až dva roky po podaní návrhu na začatie konania bolo v rozhodnej miere spôsobené sťažovateľom, a to nesplnením si jeho poplatkovej povinnosti riadne v lehote jej splatnosti. Mám za to, že sťažovateľ, ako aj v iných konaniach (je mi známe z mojej činnosti, napr. obdobne v konaní vedenom pod spis. zn. 6 C/8/2005), len účelovo v snahe sa vyhnúť poplatkovej povinnosti požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom následne po tom, ako došlo uznesením č. k. 6 C/290/2010-102 zo dňa 13. 03. 2012 k zastaveniu konania podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. súdny poplatok v nemalej sume 2.664,50 eur promptne uhradil. Účelovosti konania sťažovateľa nasvedčuje aj okolnosť, že v krátkej dobe pred podaním návrhu na začatie konania na Okresnom súde Žilina bezodplatne previedol svojej dcére [redacted] darovacou zmluvou, na základe ktorej bol povolený vklad jej vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 25. 10. 2010, vlastníctvo k pozemkovej nehnuteľnosti [pozemku parcela KN-E č. [redacted] – orná pôda o výmere 2 961 m², k. ú. [redacted], pričom samotný sťažovateľ na pojednávaní Okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod spis. zn. 6 C/8/2005 dňa 16. 10. 2009 uviedol, že obdobné pozemky v danej lokalite sa predávajú za sumu 83,- eur až 140,- eur/m²; t. j. pri výmere 2 961 m² by hodnota tohto pozemku bola podľa tvrdení sťažovateľa min. 245.763,- eur; súdom ustanovený znalec [redacted] v podanom znaleckom posudku č. 4/2016 – na č. l. 507 spisu – vychádzal zo všeobecnej hodnoty tohto pozemku vo výške 34,180 eur/m², teda pri výmere 2 961 m² zo všeobecnej hodnoty tohto pozemku v sume 101.206,98 eur; pričom za užívanie tohto pozemku sa sťažovateľ kontinuálne súdil so žalovaným už od roku 2005, čo vyplýva aj

z návrhu sťažovateľa na spojenie vecí vedených na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 2 C/162/2005, 6 C/8/2005, 16 C/107/2005, 18C/304/2007, 4C/15/2008, 8C/264/2009, 6C/290/2010 a 8C/283/2011 (na č. l. 119 spisu)], resp. k spoluvlastníckym podielom o veľkosti 1/6 k pozemkom (pozemku parcela KN-E č. [REDAKOVANÉ] - orná pôda o výmere 3 257 m², k. ú. [REDAKOVANÉ], za ktorého bezdôvodné užívanie v roku 2012 právny nástupca sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpená sťažovateľom, žiadala v inom konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod spis. zn. 6C/64/2013 od žalovaného peňažnú náhradu v sume 3,78 eur/m²/rok, t. j. peňažnú náhradu v sume 12.601,88 eur; pozemku parcela KN-E č. [REDAKOVANÉ] – orná pôda o výmere 74 m², k. ú. [REDAKOVANÉ]). Teda tesne pred podaním návrhu na začatie konania sa tak sťažovateľ bezodplatne zbavil majetku v nemalej peňažnej hodnote, z ktorého výnosov, alebo predaja mohol hradiť súdne poplatky. Súčasne je možné tiež uviesť, že sťažovateľ svojím zjavne bezúspešným a vadným návrhom na prerušenie konania doručeným súdu dňa 27. 12. 2012 zmaril prvé pojednávanie vo veci nariadené v termíne dňa 18. 01. 2013.

V ďalšom by som opätovne uviedol nasledujúcu chronológiu úkonov súdu a sťažovateľa:

- po právoplatnosti uznesenia č. k. 6 C 290/2010-145 zo dňa 05. 02. 2013 bolo prípisom zo dňa 04. 04. 2013 (na č. l. 149 spisu) vyzvané Centrum právnej pomoci, aby súdu oznámilo, ako bolo rozhodnuté o žiadosti sťažovateľa na poskytnutie právnej pomoci, pričom Centrum právnej pomoci podaním doručeným súdu dňa 05. 04. 2013 (na č. l. 151 spisu) oznámilo, že sťažovateľovi bolo priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, pričom mu bol na zastupovanie v dotknutej veci určený advokát [REDAKOVANÉ]. Rozhodnutie Centra právnej pomoci (na č. l. 152) nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 03. 2013;

- dňa 08. 04. 2013 som vo veci nariadil pojednávanie v termíne 07. 06. 2013, ktoré sa uskutočnilo za účasti oboch strán sporu a po prejednaní veci na tomto pojednávaní bolo odročené na neurčito z dôvodu (až na tomto pojednávaní vznesených) dôkazných návrhov sťažovateľa vyžiadanim listín od Správy katastra Žilina a súčasne z dôvodu návrhu sťažovateľa, aby súd nariadil pojednávanie až po obdržaní týchto listín, ako aj po podaní znaleckého posudku znalcom v inom konaní vedenom medzi rovnakými stranami sporu

pod spis. zn. 6 C/8/2005 (z dôvodov ekonomiky sporu, aby rovnaké dokazovanie znalcom nemuselo byť nariaďované aj v dotknutej veci vedenej pod spis. zn. 6 C/290/2010);

- prípisom zo dňa 08. 07. 2013 (na č. l. 183 spisu) bola Správa katastra Žilina požiadaná o zaslanie sťažovateľom požadovaných listín, pričom Správa katastra Žilina doručila požadované listiny súdu dňa 24. 07. 2013 (cca 100 strán listín);

- dňa 01. 08. 2013 bola do spisu zažurnalizovaná fotokópia dotknutého znaleckého posudku z konania vedeného pod spis. zn. 6 C/8/2005 zo dňa 30. 07. 2013;

- vzhľadom k tomu, že vybavenie dožiadania súdu zo dňa 08. 07. 2013 Správou katastra Žilina bolo neúplné, prípisom zo dňa 14. 08. 2013 som Správu katastra Žilina opätovne žiadal o predloženie sťažovateľom požadovaných listín, pričom Správa katastra Žilina tieto listiny doručila súdu dňa 26. 08. 2013:

- po naštudovaní všetkých listinných dôkazov zabezpečených na návrh sťažovateľa (cca 120 strán) som dňa 18. 12. 2013 nariadil vo veci ďalšie pojednávanie v termíne dňa 04. 03. 2014;

- prípisom zo dňa 23. 01. 2014 (na č. l. 324 spisu) bol Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor opätovne žiadaný o zaslanie ďalších listinných dôkazov, a to na základe návrhu sťažovateľa na vykonanie dokazovania týmito listinami spolu so žiadosťou o ich zabezpečenie zo dňa 14. 01. 2014 (na č. l. 304 spisu), pričom Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor požadované listiny doručil súdu dňa 11. 02. 2014;

- vec bola za prítomnosti právnych zástupcov oboch sporových strán opätovne prejednávaná na pojednávaní dňa 04. 03. 2014, pričom pojednávanie bolo opätovne, z dôvodu návrhu na ďalšie dokazovanie (vzneseným až na tomto pojednávaní) vyžiadaním ďalších listinných dôkazov od žalovaného (tieto boli aj prípisom zo dňa 03. 04. 2014 na č. l. 386 od žalovaného žiadané a ním dňa 28. 04. 2014 doručené) a ich následným oboznámením, odročené termín 29. 04. 2014 (právny zástupca sťažovateľa dokonca žiadal pojednávanie odročiť bez prejednania veci (viď jeho prednes na str. 2 zápisnice o tomto pojednávaní);

- dňa 29. 04. 2014 bola vec opätovne prejednávaná za účasti právnych zástupcov oboch strán sporu, pričom ešte pred pojednávaním podaním doručeným súdu dňa 24. 04. 2014 (na č. l. 388 spisu) sťažovateľ opätovne požiadal o prerušenie konania do vykonania zápisu pozemku parcela KN-E č. ■■■■■, k. ú. ■■■■■ do registra

„C“ katastra nehnuteľností na list vlastníctva. Právny zástupca sťažovateľa na pojednávaní aj napriek otázke súdu. či sťažovateľ trvá na prerušení konania, na prerušení konania v mene sťažovateľa zotrval. Súd tak vykonal na pojednávaní dokazovanie oboznámením s ďalšími listinnými dôkazmi na návrh sťažovateľa a pojednávanie opätovne odročil z dôvodu rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania, ako aj z dôvodu ďalšieho (až na pojednávaní) sťažovateľom vzneseného dôkazného návrhu listinou, ktorú žiadal zabezpečiť opätovne od Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru;

- uznesením č. k. 6C/290/2010-419 zo dňa 20. 06. 2014 bol návrh sťažovateľa na prerušenie konania zamietnutý, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 07. 2014; súčasne bol Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor prípisom zo dňa 12. 06. 2014 (na č. l. 417 spisu) požiadaný o zaslanie listiny požadovanej sťažovateľom, pričom Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor listiny doručil súdu dňa 08. 07. 2014;

- prípisom zo dňa 04. 02. 2015 (na č. l. 463 spisu) bol opätovne žiadaný Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor o zaslanie ďalšej listiny, na ktorú poukazoval sťažovateľ, pričom túto súd obdržal dňa 04. 03. 2015;

- následne bolo uznesením č. k. 6C/290/2010-473 zo dňa 13. 03. 2015 nariadené dokazovanie znalcom, pričom sťažovateľ podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 08. 04. 2015 (na č. l. 480 spisu) proti osobe ustanoveného znalca námietky, o ktorých bolo rozhodnuté uznesením č. k. 6C/290/2010-486 zo dňa 26. 05. 2015 tak, že ustanovený znalec nebol z úkonov znaleckej činnosti vylúčený; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 06. 2015.

- ustanovený znalec si prevzal spis dňa 22. 07. 2015 (doručenka na č. l. 488a spisu), pričom tak lehota na podanie znaleckého posudku mala uplynúť dňom 20. 09. 2015;

- podaním doručeným súdu dňa 26. 08. 2015 (na č. l. 488b spisu) požiadal ustanovený znalec o predĺženie lehoty na podanie znaleckého posudku do 30. 11. 2015 z dôvodu dovolenkového obdobia a predpokladaný rozsah práca a náročnosť veci, pričom uznesením č. k. 6C/290/2010-489 zo dňa 02. 11. 2015 mu bola lehota predĺžená do 30. 11. 2015;

- podaním doručeným súdu dňa 23. 11. 2015 (na č. l. 492 spisu) požiadal ustanovený znalec o opätovné predĺženie lehoty na podanie znaleckého posudku do 11. 01. 2016

z dôvodu náročnosti veci a pracovné povinnosti, pričom uznesením č. k. 6C/290/2010-489 zo dňa 24. 11. 2015 mu bola lehota opätovne predĺžená do 11. 01. 2016;

- podaním doručeným súdu dňa 11. 01. 2016 (na č. l. 496 spisu) požiadal ustanovený znalec o ďalšie predĺženie lehoty na podanie znaleckého posudku do 15. 02. 2016 z dôvodu, že požiadal sťažovateľa o podanie informácie istom zo dňa 14. 12. 2015. pričom mu odpoveď sťažovateľa nebola do 11. 01. 2016 doručená, na čo mailom dňa 08. 01. 2016 (č. l. 498 spisu) urgoval o podanie tejto informácie právneho zástupcu sťažovateľa;

- znalec dňa 18. 02. 2016 podal na súde znalecký posudok (na č. l. 507 spisu);

- znalecký posudok bol spolu s výzvou na vyjadrenie k nemu zo dňa 18. 02. 2016 (na č. l. 542 spisu) v lehote 10 dní dourčený právnemu zástupcovi sťažovateľa dňa 22. 02. 2016 a právnemu zástupcovi žalovaného dňa 23. 02. 2016 (doručenky na č. l. 542 rub spisu);

- žalovaný sa k znaleckému posudku vyjadril podaním doručeným súdu dňa 26. 02. 2016 (na č. l. 548 spisu) a sťažovateľ podaním doručeným súdu dňa 01. 03. 2016 (na č. l. 554 spisu, pričom uznesením č. k. 6C/290/2010-549 zo dňa 29. 02. 2016 bolo znalcovi priznané znalečné

- prípisom zo dňa 09. 03. 2016 (na č. l. 584 spisu) bol znalec vyzvaný na písomné vyjadrenie k námietkam strán sporu a dopracovaniu znaleckého posudku;

- dňa 29. 03. 2016 bol znalcom podaný doplnok č. 1 k znaleckému posudku;

- uznesením Okresného súdu Žilina spis. zn. 2K/21/2015 zo dňa 24. 03. 2016 bol na majetok sťažovateľa vyhlásený konkurz, pričom k vyhláseniu konkurzu tak došlo podľa ust. § 23 ods. 1 v spojení s ust. § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. dňa 02. 04. 2016, keďže uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 01. 04. 2016; podľa ust. § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu došlo zo zákona k prerušeniu konania, pričom správkyňa konkurznej podstaty úpadcu – sťažovateľa [REDAKOVANÉ] požiadala o pokračovanie v konaní až na výzvu súdu zo dňa 29. 09. 2016 (na č. l. 634 spisu), a to podaním doručeným súdu dňa 03. 01. 2017;

- po tom, ako sa vrátil spis z Ústavného súdu SR (dňa 02. 03. 2017), som nariadil dňa 02. 03. 2017 vo veci pojednávanie na termín 21. 04. 2017.

S poukazom na uvedenú chronológiu si opätovne dovoľím vysloviť záver, že ďalšie trvanie sporu bolo zapríčinené v nemalej miere (mimo už vyššie spomenutej mojej pracovnej

zaťažnosti, ktorá sa zásadne po celú dobu trvania sporu nezmenila) aj opätovnými dôkaznými návrhmi sťažovateľa realizovanými až na pojednávaniach, v dôsledku čoho muselo dôjsť k odročeniu pojednávania a zabezpečeniu dôkazov (keďže žalobca vo svojich dôkazných návrhoch dôkazy len označil so žiadosťou o ich zabezpečenie súdom) a súčasne aj v dôsledku ďalšieho zjavne nedôvodného návrhu na prerušenie konania. Pokiaľ došlo k určitému predĺženiu konania aj tým, že ustanovený znalec nepodal znalecký úkon v súdom určenej lehote a táto mu bola opakovane predĺžená, tento postup som zvolil z dôvodu, že ustanovený znalec už mal do istej miery problematiku ozrejmenej nakoľko podával v principiálne rovnakom spore medzi stranami sporu (len za iné obdobie) v inom súdnom konaní znalecký posudok a súčasne, že výmenou znalca by došlo nepochybne k dlhšie trvajúcejším prieťahom. Napokon je zrejmé, že určité oneskorenie znalca spôsobil aj samotný sťažovateľ nereagovaním na žiadosť znalca zo dňa 14. 12. 2015.

Na záver si dovoľím vyjadriť svoj názor, s ohľadom na značný rozsah stranami sporu produkovaných dôkazov, ako aj s ohľadom na to, že vo veci bolo na návrh strany sporu nariadené dokazovanie znalcom, že v danom prípade išlo o skutkovo náročnú vec, čo rovnako v nemalej miere ovplyvnilo dĺžku dotknutého konania.»

Právna zástupkyňa sťažovateľa vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti priamo v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 4. mája 2016 a opakovane vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 8. júna 2017.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a podpredsedníčky okresného súdu, že netrávajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Právnej zástupkyňi sťažovateľa bola doručená výzva ústavného súdu spolu s vyjadrením okresného súdu z 18. januára 2017 a 20. apríla 2017. Na výzvu ústavného

súdu reagovala právna zástupkyňa sťažovateľa svojím podaním doručeným ústavnému súdu 8. júna 2017, v ktorom k vyjadreniam okresného súdu uviedla, že podľa vyjadrenia *«k sťažnosti zo dňa 18. 01. 2017 je zrejme, že zákonný sudcu sa k ústavnej sťažnosti nevyjadril. Odporca poznamenal, že prieťahy v tomto konaní sú odôvodnené okrem iného i tou skutočnosťou, že postup súdu je do značnej miery ovplyvnení aj nadmerným zaťažením jednotlivých súdnych oddelení, pričom aktuálna personálna situácia neumožňuje správe súdu prijať okamžité riešenia. Pokiaľ je prílohou tohto vyjadrenia chronologickým prehľadom úkonov vo veci mám za to, že tento treba porovnať aj s chronologickým prehľadom úkonov vo veci uvedených v obsahu mojej sťažnosti zo dňa 2. 5. 2016.*

Z týchto dôvodov považujem argumentáciu odporcu za účelovú, bez opory v obsahu spisu č. k. 6 C 290/2010. Pre úplnosť veci poukazujem na tú skutočnosť, že moje konanie bolo v súlade so zákonom a s priznanými procesnými právami ustanoveniami platnej právnej úpravy. Pokiaľ som v konaní robil podania, tieto boli urobené súlade so zákonom a s priznanými procesnými právami upravenými platnou právnou úpravou.

Vo vyjadrení k sťažnosti č. k. 1 SprS 628/2017 zo dňa 18. 4. 2017 odporca uvádza v stanovisku zákonného sudcu na 5. strane pri poslednej odrážke:

„- po tom ako sa vrátil spis z Ústavného súdu SR (dňa 2. 3. 2017), som nariadil dňa 2. 3. 2017 vo veci pojednávanie na termín 21. 4. 2017.“

V súvislosti s touto argumentáciou však tvrdím, že od 2. 3. 2017 do dnešného dňa nebolo mne ani môjmu právnenému zástupcovi doručené akékoľvek predvolanie v predmetnej veci č. k. 6C 290/2010, ktorým by bolo nariadené pojednávanie na deň 21. 4. 2017, resp. na akýkoľvek iný nasledujúci deň. Z obsahu doplnenia vyjadrenia k sťažnosti č. k. 1 SprS 628/2017 zo dňa 20. 4. 2017, je zrejme, že odporca doplnil toto vyjadrenie zo dňa 18. 1. 2017 z toho dôvodu, že zákonný sudca využil možnosť vyjadriť sa k obsahu mojej sťažnosti, pričom svoju predchádzajúcu pasivitu vysvetlil tým, že čerpal riadnu dovolenku, ďalej uvádza, že vo väzbe na chronológiu jednotlivých úkonov súdu a procesných strán je možné konštatovať, že celková dĺžka konania zodpovedá náročnosti a zložitosti veci. S týmto konštatovaním odporcu sa nestotožňujem a zotrvávam na dôvodoch uvedených v obsahu mojej sťažnosti zo dňa 2. 5. 2016.».

Ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu zistil, že prehľad úkonov okresného súdu poskytnutý zákonným sudcom spolu s vyjadrením okresného súdu z 20. apríla 2017 objektívne korešponduje so súdnym spisom vedeným v napadnutom konaní.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 290/2010.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným

rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Od 1. júla 2016 vyplýva táto povinnosť z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Ústavný súd hodnotil postup okresného súdu v napadnutom konaní a jeho jednotlivé procesné úkony vykonané do 30. júna 2016 podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a procesné úkony okresného súdu vykonané od 1. júla 2016 podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, pretože podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o prvé kritérium, ktoré ústavný súd zohľadňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd uvádza, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie o návrhu na náhradu škody. Z právneho hľadiska predmetnú vec možno považovať za bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, pričom ústavný súd nezistil právnu zložitosť veci. S ohľadom na potrebu znaleckého posúdenia ústavný súd vyhodnotil napadnuté konanie ako čiastočne skutkovo zložité.

2. V rámci druhého kritéria ústavný súd hodnotil správanie sťažovateľa ako účastníka napadnutého konania. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ svojím správaním čiastočne prispel k predĺženiu konania (procesnými úkonmi, na ktoré je však oprávnený, avšak okresný súd sa musel nimi zaoberať, čo ovplyvnilo doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ale táto skutočnosť nemôže ísť „na vrub“ konajúcemu súdu (napríklad sťažovateľ opakovane navrhoval prerušenie konania, okresný súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku sťažovateľom, namietal osobu znalca, opakovane navrhol spojenie vecí vedených o jeho ôsmich návrhoch, ktoré podal samostatne).

3. V rámci tretieho kritéria ústavný súd posudzoval postup okresného súdu v napadnutom konaní. V tejto súvislosti poukázal na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou alebo nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08) účastníka konania. V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd poukazuje na to, že v čase rozhodovania o sťažnosti sťažovateľa napadnuté konanie trvá viac ako šesť rokov, na okresnom súde je vedené od 30. decembra 2010 a okresný súd vo veci samej dosiaľ nerozhodol, vec nie je právoplatne skončená.

Okresný súd postupoval v zásade plynulo od podania žalobného návrhu 30. decembra 2010 do 31. mája 2012 (keď uložil žalovanému vyjadriť sa). Od 31. mája 2012 až do nariadenia termínu pojednávania 22. novembra 2012 zostal okresný súd nečinný.

Následný postup okresného súdu bol podľa názoru ústavného súdu nesústredený a poznačený výraznou neefektívnosťou, o čom svedčí najmä obdobie nečinnosti okresného súdu od 20. júna 2014 (uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania) do 13. marca 2015 (uznesenie, ktorým okresný súd nariadil znalecké dokazovanie) v trvaní 9 mesiacov a tiež samotné znalecké dokazovanie trvajúce 11 mesiacov (od 13. marca 2015 do 18. februára 2016), ktoré ide na vrub okresnému súdu.

Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre už poukázal na to, že nielen nečinnosť, ale aj neefektívna a aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že nečinnosťou a predovšetkým neefektívnou a nesústredenou činnosťou okresného súdu došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na procesné štádium napadnutého konania ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Pri určení primeraného finančného zadost'účinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'účinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovateľ požadoval finančné zadost'účinenie v sume 6 000 €.

S prihliadnutím na okolnosti predmetnej veci, ústavný súd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'účinenie v sume 2 000 €, ktorá je podľa názoru ústavného súdu primeraná konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci (bod 3 výroku tohto nálezu).

Sťažovateľ tiež žiadal úhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom, a to za tri úkony právnej služby. Sťažovateľ si uplatnil úhradu trov konania.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právna zástupkyňa v sťažnosti uplatnila úhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslila.

Ústavný súd na základe sťažnosti, predloženej a vyžiadanej spisovej dokumentácie priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa úhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Úhradu za tretí úkon právnej služby (vyjadrenie sťažovateľa doručené ústavnému súdu 8. júna 2017) nepriznal, pretože ho nepovažoval za také, ktoré by prispelo k ďalšiemu objasneniu veci. Úhradu trov konania ústavný súd priznal v sume 363,79 € v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za dva úkony právnej služby. Vychádzal pritom z § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby za rok 2016 každý v sume 143 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) za dva úkony právnej služby každý v sume 8,58 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky) (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júla 2017